

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 6: Ad Romanos

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A de est ac si diceret Plutarchus, Caesar sua illa regia potestate abutebatur non solum ad occidendos homines, verumetiam ad criminandos, & scripto maledico infectandos. estque, meo quidem iudicio, in illis Plutarchi verbis tralatio perlegans, quemadmodum enim, quod alteri creditum est, eo ille suo arbitratu uti & abuti potest, quamvis interdum iure non faciat: quia eius est fidei commissum, potestati que permittum: sic auctoritas, nullis legibus, nullisque iudicijs alligata, eleganter & venuste dicitur à Plutarcho, stilo & gladio credita ea, quam quis vsurpat ad alterum scripto acerbo & famoso lacerandum, gladioque occidendum: qui locus ab alijs interpretibus est prætermittus: ab alijs perperam & Græco conuersus. sed, ne virum doctiss. eundemque mihi amicissimum, Guliel. Sirletum merita laude fraudem ac spoliem, ishunc Plutarchi locum sic scriptum in codice manuscripto mihi Romæ ostendit: quam scripturam postea mihi confirmavit codex Donatiano octij manuscriptus.

ET MARTE POENOS PROT. ALT.] & altero prælio Pœnos superabit, ac subigetis, qui lora, &c. proteret progrediendo, seu porro teret. paullo aliter vsurpauit Od. 7. lib. 4. *ver proterit a-stas.* QVI LORA RESTRICTIS LACERTIS] ex hoc loco perspicuum est, ciuium Roman. captiuorum lacertos loris vinctos & astrictos fuisse, non, vt quidam putant, animi causa in tergũ reiectos.

INERS] ignauus. aliter Oda superiore, *Qui terram inertem, &c.*

HIC, VNDE VITAM SVM. INSC. &c.] huius loci hæc sententia est. Hic miles nesciens, vitam ac salutem non esse ab hoste petendam, sed manu & victoria esse retinendam, & si belli fortuna victoriam hostibus adiudicet, pro libertate, & in libertate cadendum esse potius, quam hostis beneficio in seruitute viuendum: pacem, quæ nulla debet esse cum hoste, quamdiu vita suppetit, nisi armis aut victoria ereptis, aut condicione positis, cum bello confudit.

C PACEM DVELLO MISC.] quod non fuit faciendum. Nam in bello, cum hoste acriter, & implacabiliter pugnandum: in pace, ab armis recedendum.

PROBROSIS] flagitiosis, turpibus, vituperabilibus.

VT CAPITIS MINOR] vt capite minutus. dictum est autem *capitis minor* eadem ratione, quam *maturus aui, integer vite*, & similia, de quibus vide annot. ad Od. 22. lib. 1. Germanus Valens dicebat, intelligendum hinc sibi videri capitis minutionem, qua libertas quidem & ciuitas retinentur, status verò mutatur: qua de re consulendæ sunt institutiones iuris ciuilibus. Germanum Valentem adiuuat illud, quod scribit M. Tullius lib. 3. de offic. *sententiam in senatu dicere recusauit, quod diceret, quamdiu iureiurando hostium teneretur, non esse se senatorem.*

ET VIRILEM TORVVVS HVMI POS. &c.] & vultu toruo oculos in terra defixos habuisse. hoc loco gestus est constantis, vt alibi dicemus.

toruus: *τὸν σπῆνδον.* epist. ad Marcen. 3. *Quid? si quis toruo vultu ferus, & pede nudo, &c.*

DONEC LABANTEIS CONSILIO] ordo est, donec consilio numquam aliàs dato firmaret patres labanteis, id est, nutanteis, & in certa sententia non constanteis, seu dubitanteis: vel non satis firmos, non satis rectè sentienteis. huc pertinet illud Ennianum. *Quò vobis mentes, recta qua stare solebant Antehac, dementes sese flexere vias?* sic autem postremum versum restitui, qui sic vulgò legitur, *dementi sese flexere ruina?*

ATQVI SCIEBAT, QVÆ SIBI] M. Regulum illigatum in machina resectis palpebris Karthagineses vigilando necauerunt, M. Tull. in Pison. Idem de offi. 3. *neque tamen ignorabat, se ad crudelissimum hostem, & ad exquisita supplicia proficisci, sed insurandum conseruandum putabat.*

DIMO, OBST. PROP.] liber Rain. Card. habet, *amicos.*

MORANTEM] tardantem, impediens. significat actionem. aliter in Od. 7. lib. 2. *morantem diem dixit.*

DIIVDICATA LITE] transacta, decisa.

TENDENS] meditans ire. iter habens, vt epist. ad Valam lib. 1. *quò tendis? nò mihi Cumas Est iter.*

VENAFRANOS] Venafrum, Oppidum in Campania, vt sup. diximus ad Odam 6. lib. 2. *Viridique certat, &c.*

LACEDÆMONIVM] à Phalantho Lacedæmonio conditum. Od. 6. lib. 2.

AD ROMANOS.

Ode 6.

Corruptos suæ ætatis mores infectatur.

DELICTA maiorum immeritus lues
Romane, donec templa refeceris,
Ædeisque labenteis deorum, &
Fæda nigro simulacra fumo.

Dijs te minorem quòd geris, imperas:
Hinc omne principiu: huc refer exitu.

Dij multa neglecti dederunt
Hesperia mala luctuose.

Iam bis Monæsis, & Pacori manus
Non auspiciatos contudit impetus

Nostros: & adiecisse prædam
Torquibus exiguis renidet.

Pene occupatam seditionibus
Deleuit urbem Dacus, & Æthiops,

Hic classe formidatus, ille
Missilibus melior sagittis.

Facunda culpa sæcula, nuptias

Primum

A Primùm inquinare, & genus, & do-
mos.

Hoc fonte deriuata clades

In patriam, populùmque fluxit.

Motus doceri gaudet Ionicos

Matura virgo: & fingitur artibus

Iam nunc, & incestos amores

De tenero meditatur ungui.

Mox iuniores quærit adulteros

Inter mariti vina: neque eligit,

Cui donet impermissa raptim

Gaudia luminibus remotis:

Sed iussa coràm non sine conscio

Surgit marito, seu vocat institor,

Seu nauis Hispanæ magister,

Dedecorum pretiosus emtor.

B Non his iuuentus orta parentibus

Infecit æquor sanguine Punico:

Pyrrhùmque, & ingentem cecidit

Antiochum, Annibalémque dirum:

Sed rusticorum mascula militum

Proles, Sabellis docta ligonibus

Versare glebas: & seueræ

Matris ad arbitrium recisos

Portare fusteis, sol ubi montium

Mutaret umbras, & iuga demeret

Bobus fatigatis, amicum

Tempus agens abeunte curru

Damnosa quid non imminuit dies?

Ætas parentum peior auis, tulit

Nos nequiores, mox daturos

C Progeniem vitiosorem.

IMMERITVS.] immerens. non meritis. vt sup. Od. 2. eod. lib. *Virtus recludens immeritis mori Calum.* & Saty. 3. lib. 2. *immeritúsq; laborat Iratis, &c.* Immeritò autem dant pœnas posterì ob culpam maiorum suorum. pœna enim iure ciuili non debet prodire extra eos, qui culpam commiserunt. quamquam Plato quodam loco peccatorum pœnas vsque ad quartam prolem produci, & porrigi, atque in quarti gradus posteròs interdum à Diis referuari existimat. Tale est illud Od. 38. lib. 1. *immeritis nocituram, &c.*

DONEC TEMPLA REFECERIS] sic sup. Od. 15. lib. 2. & *deorum templa nouo decorare saxo.*

DIIS TE MIN. QVÒD GERIS] significat, imperij Romani perpetuitatem cæremoniis, re-

ligione, auspiciis, & sollennium sacrorum ritu maximè contineri: populùmque Rom. propter auspicia neglecta, religionémque contemptam maximis esse calamitatibus affectum.

HINC] à cultu deorum, & pietate in deos.

NEGLECTI] vel contemti, vel minus diligenter, aut studiose culti. vt sup. Od. 2. huius lib. *sæpe diespiter Neglectus incesto addidit integrum.*

HESPERIÆ] Italiæ, vt sup. vt Od. 1. lib. 2. *auditiúmque Medis Hesperia sonitum ruina.*

BIS] semel Crasso: iterum imperatore Antonio, vel eius legato Didio Saxa.

MONÆSIS] Parthorum & Perfarum regis. In cod. Iannoct. Faër. duob. Vatic. *Monæsis* in patrio casu scriptum est, quos secutus sum Aldo Manutio reclamante.

ET PACORI MANVS.] M. Tull. epist. ad Att. lib. 5. Pacorum quendam Parthorum Regis filium commemorat.

NON AVSPIC. CONTVD. IMP.] conatus nostros non auspicatos, inaneis reddidit. tralatio est. propriè dixit epist. 8. lib. 1. *haud quia grando Contuderit viteis.* Insignem auspiciorum contemtorem fuisse Claudium Pulchrum traditum est, qui non pascētib; in Sicilia pullis, ac per contētum religionis, demergi iussis, vt biberent, quando esse nollent, prælium nauale iniit, &c. vide Sueton. in Tib. M. Tull. autem lib. 1. de diuinatione, multis exemplis collectis ostendit, non solum auspicia, verum etiam signa rerum futurarum neglecta, magnarum cladum Reip. causas fuisse: Claudium Appij Cæci filium, eiusque collegam L. Iunium classeis maximas perdidisse, quòd vitio nauigauissent. *Sed quid vetera?* (inquit ille) *M. Crasso quid acciderit, videmus, dirarum obnuntiatione neglecta.* Idem lib. 2. *Flaminius non paruit auspiciis. Itaque periit cum exercitu.* Sed hac de re vide plura apud Dionysium Halic. libro 3. *ἀρχ. Ραμ.* Quidam libri vet. habent, Inauspicatos contulit, &c.

ET ADIEC. PRÆD. TORQVIB. EXIG. RENID.] renidere valet, vt supra diximus ad Od. 18. lib. 2. quandam hilaritatem præ se ferre, lætari, gaudere. renidet igitur adiecisse, &c. id est, lætatur se adiecisse prædam torquibus exiguis, quod perinde est, ac si diceret, lætatur, vel gloriatur, se nostris spoliis ornatiorem esse, quàm antea. nam cum paullo antè torquibus aureis, ceterisque ornamentis parcius vteretur: nunc nostris cladibus ornatiore incedit, prædæque ex nostris exuuiis facta, & suis torquibus adiecta, auro iam totus collucet, & fortasse Græcorum more locutus est. sic enim illi dicerent *καὶ τῶν ἀγορευμένων,* &c.

SEDITIONIBVS] dissensionibus, & bellis ciuilibus. Plato lib. 5. de Rep. in extr. feditionem, morbum grauissimum ciuitatis appellat.

MELIOR] *ἤσπερ ἴππος,* vt sup. Od. 15. lib. 1. *Tyides melior patre.*

DACVS ET ÆTHIOPS] duce Antonio cum Cleopatra.

FÆCVNDA CVLPÆ SÆCVLA] vult ex matrimoniorum corruptela, & adulteriis omnia
p reipub.

A reipub. mala manasse. Notat hæc tempora & Catullus. *Consule Pompeio primum duo, Cinna, sedebant Mæchilia*, (vel, ut legit Auratus, *Mæchidia*) *facto consule nunc iterum, Manserunt duo: sed creuerunt milliæ in unum Singula. secundum semen adulterio*. quos versus supra explicauimus ad Od. 17. lib. 2. *Fæcunda culpæ, id est, in quibus homines assidue peccant, crebròq; culpam committunt.*

HOC FONTE] ex nuptiarum maculis, & adulteriis.

MOTVS DOC. GAVD. IONIC.] molles, & impudicos, quales sunt Ionici. Plaut. in Sticho in extremo. *Quis Ionicus, ac cinadicus, qui hoc tale facere possiet?* Athen. lib. 14. *ἢν δὲ πρὸς Ἰωνικὴν ὄρχησιν παρρησίου.* Itaque lib. 3. de rep. Ionicam harmoniam, ut nimis mollem, parumque virilem è sua ciuitate exigit Plato: sic ille. *ἄνευ ἢν μαλακῆς καὶ συμποπικῆς τῶν ἀρμονιῶν. Ἰασι ἢ δ' ὅς κ' Ἰωνιστὶ αἰ πνευ χαλαραὶ καλῶνται,* id est, quæ sunt igitur molles & conuiuio conuenientes harmoniæ? Ionica (inquit ille) & Lydia quæ remissa, molles & laxæ nominantur.

B **ET FINGITVR ARTIBVS]** Varia est huius loci scriptura in vteribus cod. Alij enim habent *frangitur artubus*, quæ reperitur etiam in libr. Achillis Statij: alij *frangitur artubus*: cum quibus congruunt vulgati: alij in quibus est Iannoct. & Vatic. & aliquot alij, *frangitur artibus*: quam scripturam existimo esse veram, aut certè omnium probabilissimam. fingere enim per translationem est docere, atque instituere. epist. 2. lib. 1. *Fingit equum tenera docilem ceruice magister Ire viam, quam mon frat eques.* idem de arte poet. *O maior iuuenum quamuis & voce paterna Fingeris ad rectum.* Sic igitur hunc locum explico. *Fingitur artibus*, id est discit malas artes: discit membra molliter mouere, & saltare, docetur membra ad quemuis motum conformare. quòd si quis putet hanc sententiam magis exprimi posse illa scriptura *frangitur artibus*: non pugnabo: hoc vnum dicam, mihi videri ita potius Horat. fuisse locuturum, *Fingitur artus.*

ET INCESTOS AMORES DE TEN. MED.] ab ineunte ætate: *ἐκ τῶν ἀπαλῶν ὀνύχων*: amores flagitiosos discit, atque exercet, meditatur, *μελετᾷ.*

C **MOX]** marita, seu nupta.
IUNIORES] viro suo.
QUÆRIT] quærit ipsa amatores, neque expectat dum rogetur.

ADULTEROS] amatores, ut supra admonuimus, vel dic propriè, nuptiarum corruptores.

NEQVE ELIGIT] quærit viro suo iuniores amatores: non est satis: nullum adhibet dilectum, sed cuius sui corporis copiam præbet.

CVI DONET IMPERMISSA] quidam ait in libro suo vetere scriptum esse *improvisa*. quam scripturam si probemus, intelligemus significari ab Horatio insignem mulieris impudicitiam, quæ cuius homini, & prorsus ignoto, neque diu rogata, ac ne speranti quidem, gratificetur. *impermisssa* tamen magis placet.

GAVDIA] incidi nuper hic in Gallia in codices duos manu sc. in quibus scriptum erat, *Oscula pro eo*, quod est in alijs, *Gaudia.*

SED IVSSA, &c.] puto hanc totius huius loci sententiam esse, non deligit sibi amatorem aliquem, cui furtim, & raptim, & luminibus remotis, insciòque marito morem gerat, quod faciunt paulum quæ sunt tolerabiles mulieres: sed à quouis institore, aut mercatore arcessita, etiam audiente, & vidente marito, surgit è lecto, atque ad illum liberalem flagitiorum emtorem properat.

INSTITOR] *institor appellatus est* (ut scribit Vlpian. li. 39. ad edictum) *ex eo quòd negotio gerendo instet: nec multum facit: taberna sit prepositus, an cui libet alij negotiationi.*

SEV NAVIS HISP. MAGIST.] idem Vlpian. ibid. *Magistrum navis accipere debemus eum, cui totius navis cura mandata est.*

DEDECOR. PRET. EMTOR] qui magno redimit turpem, & ab adulterio profectam voluptatem.

NON HIS IVVENT. ORTA PARENT.] sed iis, qui ius matrimonij castum & sanctum seruant: ipsi autem filij assiduo labori, & agriculturæ assueti essent.

INFECIT ÆQVOR SANG. PVN.] supra Od. 12. lib. 2. *nec Siculum mare Pæno purpureum sanguine.*

PYRRHV M] Epirotarum regem: cuius vitam scripsit Plutarchus.

ANTIOCHVM] Syriæ regem, quem vicit M. Acilius Glabrio.

ANNIBALEM QVE DIRVM] sic Od. 12. lib. 2. *Nec dirum Annibalem.* dirum autem, id est, tristem, infestum, & quasi deorum ira immissum: & ita Nonius.

MASCVLA] non mollis, nec fracta voluptatibus, nec impudica.

SOL VBI MONTIVM, &c.] id est, vesperi. Virgil. in Tityro, *Maiorésque cadunt altis de montibus umbra.* Idem Alex. *Et sol crescenteis decedens duplicat umbras.*

ET IVGA DEMERET BOBVS] *demeret*, id est, detraheret. idem tempus significat, quod iccirco à Græcis βουλυτὸν appellatur. Hesy ch. Βουλυτὸν, δειλὴ ἄρα, ἢ τὸ ἀροτρὸν λύεται τῶν βοῶν. id est, Bulyton tempus ferotinum, quo aratro soluuntur boues. Hom. il. π. ἦμος δ' ἠέλιος μετρίσσοτο βουλυτὸν δέ, id est. **F** Cùm autem sol transibat ad id tempus, quo tempore disinguntur boues, seu soluuntur. Cicero ad Attic. lib. 25. *Aduentabat autem βουλυτὸν cenantibus nobis.* Et Aratus, *Ἐρχόμενοι καθυμὸν δὲ βόες βουλυτὸν ἄρον*, id est, Euntes ad stabulum boues eo tempore, quo tempore soluuntur ac disinguntur. Nonnulli libri manu scripti habent *Bubus fatigatis.*

AMICVM TEMPVS AGENS] id est, gratum, φίλον, ut Græci loquuntur, tempus adducens.

ABEVNTE CVRRV] fingunt poëta, solem conuersionem annuam, & diurnam conficientem curru vehi. Theocr. in φαρμακείῳ. *Σήμερον ἀνίκα πέρτε ποτ' ἕρανον ἔτρεχον ἵπποι, &c.* hodie cùm in calum currebant equi. vbi sic interpr. *ἵπποι τῷ ἀρματός, δηλοῦσι τῷ ἡλίου.* Pind. Olymp. εἰδ. ζ. de sole: *ὁ γενέθλιος ἀκίντων πατὴρ πύρ πνεόντων ἀροτῶν ἵππων.* id est, **E** Genitalis radorum pater, ignem spirantium dux equo-

A equorum. Virgil. Georgic. 1. *Nosque ubi primus equis oriens afflavit anhelus.* eodem pertinet principium Phœnissarum Euripid. ὦ τῶν ἐν ἀστροῖς ἕρανοῦ πέμων ὀδόν, καὶ χρυσοκλιητοῖσιν ἐμβεβῶς δίφροις ἥλιε, θεῶν ἴπποισιν ἐλισσῶν φλόγα. Ως δὲ συζῆθῆναι τῇ πότῃ ἡμέρα. Ἀχπὶν ἐφῆκας. id est, ὁ sol, qui viam in astris cæli frangis, quique sedens in curru aureo, celeribus equis flammam voluis, Quam infaustum Thebanis illo die radium immisisti? Postremò interpres Sophoclis in Aiace Mastigophoro de Solis curru hæc scribit: ἥ ἥλιος, ὅς ποιεῖ τὴν ἡμέραν ὅπῃ ἀρματός, φαῖν ὀκείαται, δύο ἴππους ἔχοντα λευκοὺς, χαρόποντα καὶ φαίδοντα, id est, solem, qui diem efficit, aiunt in curru vehi duos equos habentem albos, Charopontem, & Phaëtontem. Horat. carmine sæculari ad Deos. *Alme Sol, curru nitido diem qui Promis & celas.* Idem epist. ad Quint. lib. 1. *Lanum discedens curru fugiente vaporet.* Plautus autem in Amphitr. quadrigas soli attribuit. *signi dic quid est. Me. cum quadrigis sole oriens.* & Accius Melagro, *Sol, qui meantem candido curru, atque equis flammam citatis feruido ardore explicas, Quam natum aduerso augurio & inimico omine Thebis radiatum lumen ostendis inum.* qui versus expressi sunt ex illis

B Euripidis Phœniss. princip. Ω τῶν ἐν ἀστροῖς ἕρανοῦ πέμων ὀδόν, &c. quos modò protuli.

DAMN. QUID NON IMMIN.] Aristot. lib. 4. Physic. audit. de princip. ostendit, omnia, quæ sunt in tempore, non solum tempore contineri necessariò, quemadmodum & cetera, quæ sunt in re aliqua: verbi gratia quæ sunt in loco, loco continentur: sed etiam à tempore affici. solemus enim (inquit) dicere: tempus consumit, & liquefacit: & omnia tempore consenescent, & tempore obliuiscuntur homines, quæ sciunt, potius, quàm discunt: denique nihil tempore fit recentius, aut pulchrius. Tempus enim per se rebus omnibus affert interitum. verba Aristot. sunt hæc, si quis fortè magis delectatur Græcis, quàm Latinis, præsertim nostris: Διὸ ἀνάγκη πάντα τὰ ἐν χρόνῳ ὄντα ἀεὶ ἐλάττωσθαι, ὑπὸ τῷ χρόνῳ ὡς ἅπαντα καὶ τὰλλα, ὅσα ἐν πνίθει ὄντα τὰ ἐν τῷ πότῳ, ὑπὸ τῷ πότῳ, καὶ πᾶσιν δὴ πᾶσι τῷ χρόνῳ, καθάπερ καὶ λέγειν εἰώδαμεν ὅτι καταπίπτει ὁ χρόνος, καὶ γηράσκει πάντα ὑπὸ χρόνῳ, καὶ ὀπίλαι δύνεται διὰ χρόνον, ἀλλ' ἔμελλε γίνεσθαι ἢ δὲ νεὸν γέροντα, ἢ δὲ καλόν. φθορὰς γὰρ αἴτιος καὶ αὐτὸν μᾶλλον ὁ χρόνος.

C ÆTAS PARENT.] sic Aratus, Ὄλω χρόνοι πατέρες γενεῶν ἐλίποντι χειροτέρω, ὑμεῖς δὲ κακώτερα πέξεισθε. & Lucret. lib. 2. in extr. *Iamque adeo affecta est ætas, essetæque Tellus: Vix animalia parua creat, quæ cuncta creauit Secla, dedique serarum ingenia corpora partu.* & Hom. non vno loco videtur significare, suæ ætatis homines breuioris esse staturæ, quàm superiores heroas illos, vt *ἰλιάδ. ε. ὁ δὲ χερμαδίον λάβει χειρὶ Τυδείδης μέγα ἔργον, ὃ γ' ἔδω ἀνδρῶν φέροιεν, Οἳοι νῦν βροτοὶ εἰσιν. & μ. ἢ δὲ καὶ μιν ῥέα Χεῖρὶ γὰρ τῇ ἐτέρῃ φέροι ἀνθρ' ἢ δὲ μάλ' ἠβῶν, Οἳοι νῦν βροτοὶ εἰσιν, ὃδ' ὑλόθεν ἐμβαλ' ἀείρας.* id est, hic autem Tydeus saxum in manum sumsit magnum, & graue: quod duo viri non ferrent, quales nunc homines sunt. & lib. 12. neque eum lapidem facile manu altera tollat vir, ne valde iuuenis quidem, quales nunc sunt homines: at hic sublato brachio intorsit, &c. Sic

& Virg. Æn. 12. *Vix illud lecti bis sex cervice subirent, Qualia nunc hominum producit corpora tellus.* Piger ascribere versus illos Hesiodi vulgatiss. de atatibus: quarum primam facit auream, vltimam ferream. Platonis autem distichum non præteribo. *Διὼν πάντα φέρει δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν Οὐνομα, καὶ μορφήν. καὶ φύσιν, ἢ δὲ τύχην.* quod ego sic verti. *Omnia fert ætas: mutatur tempore longo Fortuna, & forma, & nomen, & ingenium.* quod fortasse adumbrare voluit Virg. Gallo. *Omnia fert ætas: animum quoq,* hic est vnus ex iis locis (sunt enim complures) quos, cum quidam sciret à me in his commentariis tractatos esse: nescio quibus inanis gloriæ stimulis excitatus, in commentarios quosdam à se editos retulit. De qua iniuria & per litteras, & coram cum eo exposulauit. questus sum etiam apud clariss. quendam virum de me, ac de illo optimè meritum.

MOX DATVROS PROGENIEM VITI-
o s.] mox, id est, paullo post. profert hunc locum Seruius ad illum Virg. Gallo. *Teq, adeo, quem mox quasint habitura deorum, Concilia, &c.* Obserua autem hic bellam & venustam gradationem, vt appellant rhetorici magistri, à præterito tempore in futurum progredientem, hoc modo: parentes nostri suis auis sunt peiores. nos parentibus sumus nequiores, progenies nostra nobis deterior futura est.

AD ASTERIEN.
Ode 7.

Consolatur eam, de viri sui absentia
mæstam, ac sollicitam.

Quid stes, Asterie, quem tibi candidi
Primo restituent vere Fauonij,
Thyna merce beatum,
Constantis iuuenem fide
Gygen? ille notis actus ad Oricum
Post insana Capræ sidera, frigidas
Nocteis, non sine multis
Insomnis lacrymis agit.
Atquin sollicita nuntius hospita
Suspirare Chloën, & miseram tuis
Dicens ignibus vri,
Tentat mille vaser modis.
Vt Præterum mulier perfida credulum
Falsis impulerit criminibus, nimis
Casto Bellerophonti
Maturare necem, refert.
Narrat pene datum Pelea Tartaro,
Magneffam Hippolyten dum fugit ab-
stinens:
Et peccare docenteis
Fallax historias monet,